

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Davidis Regii Prophetæ Psalterium

Moritz <Hessen, Landgraf>

Smalcaldiæ, 1593

VD16 B 3258

Psalmvs XVIII. Diligam te Domine, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68864)

PSALMVS XVIII.

Diligam te Domine, &c.

TE solum veneror Dominum, & colo pectore
toto,

In te spem posui, summe Iehoua, meam.

Ipsè meum robur, mea spes, mea turris, asylum,

Est Deus ipse salus, ipse redemptor erit.

Me clypeo forti protector ab hoste tuetur,

Ille meæ cornu & petra salutis erit.

Laudibus extollens Dominũ, celebrabo, quòd ho-

Exuerit fractos viribus ipse meos. (stes

Vincula cingebant me mortis iniqua, tuebant

Torrentes Belial, qui mihi terror erant.

Lethifer & laqueus victum vinctumq; tenebat,

Hærebam implicitus funibus, Orce, tuis.

Ad Dominum clamans hunc alloquor auxilian-

Auxilio quoties me scit egere suo. (tem,

Exaudit lacrymas, vocem Deus excipit aure,

Pronus opemq; sacra mittit ab arce suam.

Concussi montes tremuerunt, tota ruinam

Visa fragore fuit terra paræ suo.

Naribus emittens fumum spirabat & ignem,

E

Oscp

Osq³ Dei ardentis fulguris instar erat.
Descendens Dominus cœli cum flecteret axem,
Ipse suos tenebris cum tegetetq³ pedes.
Quando vehi curru angelico, sublimis, & alis
Ventorum visus ceu volitare fuit.
Obscuris sua tunc latebris tentoria cinxit,
Nubibus & piceis abdidit inter aquas.
At fulgore suo disruptis nubibus atris
Grandinibus mixto fulgure ab axe pluit.
Intonat è cœlo, crebris micat ignibus æther,
Fulminis emittit tela trifurca Deus.
Fulgura peruersos terrebant corde corusca,
His didicit iaculis hostis habere metum.
Effusis pluuiis vehit obruta terra dehiscens
Est compulsa suos tunc referare sinus.
Hanc tempestatem mouit spiramine naris,
Prolongata diu sic tonat ira Dei.
Me tamen eripuit vasti de gurgite ponti,
Porrectâ Dominus subleuat ipse manu.
Liberat à validis inimicis, liberat hoste
Viribus atq³ opibus me potiore, meo.
Robore præpollens cum me vexaret iniquus,
Exoptata fuit tum mihi, Jova, salus.

Me

Me cœtu è medio rapuisti, summe, malorum,
Quippe mei flagrans intimo amore, Pater.
Justiciam ecce bonis Dominus compensat et ornat:
Præmia quanta mihi pro bonitate dedit?
In Domini recto nam semper tramite versor,
Non huic aduersus mente fideq; fui.
Obseruo fixis oculis præcepta lehouæ,
Nec pia contemnens respuo verba Dei.
Conspectu in Domini vitam sine crimine dego,
Peccatum fugio, iusticiamq; sequor.
Ac ideo tribuet iusto mihi præmia iusta,
Debita compensans pro pietate bona.
Sanctus eris sanctis, & purus crimine puris,
Infontiq; insons est, bonus atq; bonis.
Ac peruersus eris peruersis: hostibus hostis,
Qui te ritè colent, hos tua dextra colet.
Extrahis & miseram plebem de puluere vili,
Deiicis atq; suo corda superba loco.
Illustrans etenim mea lumina, tu pater alme,
Discutis & mentis, corporis & tenebras.
Te duce conscendam muros, & te duce cædam
Millia multa virum, te duce victor ero.
Nō culpanda etenim Domini est pia regula vita,

Nec prada exposita est semita iusta Dei.
Obrizo Domini est sententia purior auro,
Ipse piis clypeus spesq; salutis erit.
Non alius Deus in caelis, nec Rector Olympi,
Quam noster Dominus, qui Deus ipse mihi est.
Inuicta cingens qui me virtute lehoua,
Adiuuat, & gressus dirigit ipse meos.
Efficat ut pedibus ceruinis iugiter altos
Conscendam montes, & loca summa petam.
Vincere me docuit, bellando fortiter hostem,
Tendere nos arcus, qui feriantq; docet.
Saluificum clypeum mihi tu concedis, ut illo
Tectus, defendam pectus ab hoste fero.
Tu toties fulcis bene meq; lehoua, coronas,
Castigat quoties me tua iusta manus.
Non sinis ipse meas titubando impingere plantas,
Dum fugientem hostem per loca dura sequor.
Insequar ipse meos inimicos, hisq; fugatis
Iniiciam ut pereant, vindice vincla manu.
Calcandos pedibus domitos praebebo rebelles,
Ne reparet bellum vis inimica nouum.
Tu me praesidio forti defendis ab hoste,
Ne contra insurgat, sub pede colla premis.

Dissipat

Disipat omnipotens acies, quas odit, eorum,
Castra meis manibus tradere victa solet.
Cum petit auxilium malus, haud est auxiliator,
Ad Dominum clamat, respuit ille preces.
Dispergam reprobum, volitet ceu pulvis in auras,
Tanquam vile lutum comminuamq; malos.
Tu sis in sano populi trepidoque tumultu,
Ereptum placida me requiete frui.
Non mihi nota prius iam natio subdita seruit,
Dilecti populi sum caput ipse tui.
Attentè observant tumidi me a iussa, nec unquam
Me potuit mala gens illaqueare dolis.
Extera gens cecidit muro confisa caduco,
Illius & natos vincula dura premunt.
Summa Redemptori sit gloria, lausq; lehoua,
Tollatur merito semper honore Deus.
Ille meos siquidem vindex ulciscitur hostes,
Subiectos pedibus cogit & esse meis.
Cumq; inimica premit violentia, subleuat ille,
Meq; sua à seuo liberat hoste manu.
Tu velut extractum rabida de fauce leonum
Eruis, intuito me statuisq; Pater.
Nunc tibi cantabo praconia lata, lehoua,

*Et tua per gentes nomina laude veham.
Ille suum Regem suavi bonitate coronat,
Victo clementer dans bona cuncta suo.
Vtpote Jessao, seruo sine labe, Dauidi,
Posteritas cuius tempus in omne manet.*

PSALMVS XIX.

Coeli enarrant gloriam Dei, &c.

COeli testantur summi de laude Jehouae,
Firmamenta poli Domini benefacta recēsent.
Notificantq; dies tot strenua gesta diei,
Enumerat laudes nocti nox ordine sanctas,
Omnibus et linguis Domini celebrantur honores,
Gloria celsa Dei cunctis versatur in oris.
Sol rutilans liber spaciatur in aethere celfo,
Emissis radiis, totumq; illuminat orbem.
Ceui thalamo sponsus, ceui dux ad praelia letus
Fortiter egreditur, ceui prestantissimus Heros.
Phœbus ab aurora consurgens manè cubili,
Tendit ad occiduas mergendus protinus undas.
Vsq; adeo locus est immunis nullus ab aestu,
Lex perfecta Dei recreat pia pectora, verum
Instruit indoctos mandatum, iussa parentis

Immacu